

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren, og den næste ordfører bliver fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Der er mindst tre gode grunde til, at den er så gal med fødevarekontrollen, som den senere tids uendelige skandalerække så tydeligt har demonstreret.

For det første betyder globaliseringen, at vi i højere grad har mulighed for at købe udenlandske fødevarer med de pris- og kvalitetsmæssige fordele, som det kan medføre. Det er positivt for forbrugerne. Men samtidig udfordrer globaliseringen jo den danske fødevarekontrol, fordi EU's indre marked medfører, at fødevarer ikke længere skal kontrolleres ved grænsen, men i stedet skal de dårlige fødevarer fanges op af egenkontrollen i virksomhederne eller af fødevarekontrollen.

For det andet er antallet af steder, hvor der håndteres fødevarer i Danmark, vokset.

Kl. 14.10

For det tredje har Fødevarestyrelsen været udsat for konstante besparelser, siden regeringen med Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti trådte til i december 2000. Effektiviseringer og budgetbortfald har regeringen valgt at kalde det på nudansk. Fyringer og besparelser hedder det, når omsvøbsdepartementet er væk. Regeringen har ganske enkelt ikke taget de senere års nye udfordringer for fødevarekontrollen alvorligt.

Når opgaverne vokser og budgettet samtidig skæres ned, så skal det gå galt, og det gør det tydeligvis. Hver dag har sin kødskandale. Senest har vi set, hvordan ulovlig ommærkning af fødevarer tilsyneladende foregår i et stort omfang hos landets kødgrossister. Det er ganske enkelt ulækkert, uacceptabelt og kriminelt.

Ministeren vil henholde sig til de initiativer, som han har taget for at rette op på forholdene i hans ministertid. Dem vil jeg sådan set ikke nedgøre, men det er bare ikke nok. Den pakke, som med nød og næppe, må man vel sige, limese ministerens ellers etbenede taburet sammen før påske, består af vindsteg og luftfrikadeller. Den pakke kan ingen kødspisende dansker trygt blive mæt af.

Sagen er jo, at de eneste nye penge, der lå i pakken, er penge til to nye opgaver, som Fødevarestyrelsen har fået oven i alle de andre, nemlig til at oprette et madpoliti og til at bekæmpe fugleinfluenza. Det voksende daglige arbejde

skal fortsat klares for det stærkt beskårne budget.

I Malmø skal hver tilsynsførende klare 214 kontrolbesøg om året. I København skal en tilsynsførende nå 308 besøg om året. I Sverige er man i færd med at ansætte flere tilsynsførende for at styrke kontrollen. I Danmark har vi fyret 228 medarbejdere i Fødevarestyrelsen siden 2001. Det er den samme EU-lovgivning om fødevarer sikkerhed og egenkontrol, som skal overholdes i begge lande. Det siger vist alt om situationen.

Vi burde starte forfra. Vi skulle have overblik over opgavens omfang, definere løsningerne og så lægge budgettet efter det. Jeg ved godt, at det er en kostbar måde at arbejde på for det offentlige, men situationens alvor nødvendiggør, at vi tænker anderledes og er parate til at tilføre området de midler, som er nødvendige. Det kan jo let koste milliarder at lade stå til.

Danmark er kendt i verden for høj fødevaresikkerhed, og derfor er vi det eneste land, der uhindret kan eksportere til så kræsne markeder som Japan og USA. Hvis indkøbere i de lande læser om brodne kar blandt kødgrossister og den manglende kontrol, kan det let komme til at koste langt mere end det, fødevarekontrollen mangler.

Samtidig vil vi miste indflydelse. Hidtil har man lyttet til Danmark i europæisk og globalt forbrugerpolitisk samarbejde på grund af vores gode omdømme, til trods for at vi er et lille land. Det vil være et stort tab for Danmark at miste den indflydelse i en tid, hvor det for alvor er ved at gå op for alle, at globaliseringen skal bakkes op af europæisk og globalt samarbejde.

Stod det til Det Radikale Venstre, så skulle forbrugerministeren indkalde alle Folketingets partier til forhandlinger for at få lavet en flerårig aftale til fremme af fødevaresikkerheden i Danmark – en aftale, som fødevareindustrien, landbruget og Forbrugerrådet i videst muligt omfang skal tages i ed på, et slags nationalt kompromis for sikre fødevarer.

Aftalen skal give Fødevarestyrelsen og fødevarekontrollen de nødvendige ressourcer og den politiske ro til at få rettet op på forholdene. Egenkontrollen skal bringes til at fungere også hos den lille bager, grønthandler eller pizzarestaurant. Kontrollen skal foretages til tiden, og den skal have en kvalitet, så der er tale om en egentlig kontrol og ikke blot et kryds på en liste. Og så skal der ryddes op i brodne kar, gives bøder så det forslår, uretmæssig fortjeneste skal be-